

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

שנת תשפ"ג

גליון י"ג

שאלות ותשובות בעניני חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

בבקרו של שביעי של פסח התשפ"ג התפלל ראש הישיבה שליט"א בבית הכנסת 'עצתו אמונה' בקריית ברסלב - ליבערטי יע"א, ראש הישיבה נתן ההזדמנות לאנשי שלומנו לשאל שאלות בעניני חינוך, ואנו מביאים בפניכם את השיחה שהעלה על הכתב גבאי בית המדרש הי"ו, ותשובות חן חן לו. תודה להשם יתברך שזכינו שראש הישיבה הגיע להתפלל בבית הכנסת שלנו. ראש הישיבה התנשב לנוח קצת מהדרך הארצה שאורכת כשעה, הוא נענה ואמר שמאוד נעים בחוץ אולי נצא לאויר הצח, יש שטח גדול מסביב לבית הכנסת, בואו נתנשב בשמש. הוציאו שלחן שראש הישיבה יוכל לשבת, והוציאו ספסלים וכסאות, וראש הישיבה אמר אני לא אדמו"ר... למעשה התנשבו והתחילו בשיחה מאוד יפה.

מתי יהיו לי אחים?

ילד אחד שבא ממשפחה שיש בה רק בנות שאל את ראש הישיבה מתי יהיו לו כבר אחים, וראש הישיבה אמר לו: "לאמא שלך אם ירצה השם עוד יהיו בנים, מתי? את זה יודע רק השם יתברך".

אחרי שישבו כף דקות ארוכות, ונחו מהדרך, הלך ראש הישיבה למקוה מלכה שנמצא בבית הכנסת עצתו אמונה, אחר כך ראש הישיבה הכין לעצמו קפה הוא השתמש בכוס פלסטיק, אחרי שברר ושמע שכוסות הקרטון שהיו בבית הכנסת הן בלי הכשר לפסח, העיר שבפסח מתר להשתמש בכוסות קרטון רק עם הכשר לפסח. כי מושחים אותם עם חמרים שעלול להיות בהם חמץ חס ושלום.

וראש הישיבה חזר אל מקומו הראשון בספה הגדולה שבשטח שליד בית הכנסת, עם המשניות שלו. ועכשו כבר נכחו יותר אברכים וראש הישיבה נתן להם את ההזדמנות לשאל שאלות.

מי יודע את כל השפות?

ראש הישיבה שאל כמה ילדים מה הם בקשו לאפיקומן, והילדים ענו, אחד הילדים אמר שהוא בקש משחק שעשוי מ כמה משחקים ומדבר בכמה שפות, והראש ישיבה נכנס בשיחה, ראש הישיבה שאל את הילד: "אתה יודע מי מכיר את כל השפות?" והילד לא ידע, ראש הישיבה המשיך: "השם יתברך יודע את כל השפות, השם יתברך מבין את כל השפות, צריכים להתרגל לדבר אל השם, לספר לו הכל, ולבקש ממנו הכל".

הוא לא אוהב את עצמו...

הילדים עמדו סביב ראש הישיבה, וראש הישיבה נתן להם את ההזדמנות לשאל את השאלות והספקות שלהם, וילד קטן אחד שאל את ראש הישיבה: מה הוא יכול לעשות שהוא לא אוהב את עצמו? וראש הישיבה ענה לו במתק לשונו: "זה לא בעיה, הרבה ילדים חושבים ומרגישים כן, תבקש מהשם יתברך שכן תאהב את עצמך".

שאלה א'

אברך שאל: מהי הדרך הנכונה לתת תשובת לב לילד שמגיע לו תשובת לב מיחדת על שעשה דבר טוב או שהצטין במשהו, בפני האחים והאחיות שלו?

וראש הישיבה ספר: שפעם הוא ערך סיום הש"ס לילד מתחת גיל בר מצוה בבית הכנסת בחגיגות גדולה, אבל הבחין שאחיו של המסים לא יכול לסבל את זה, העינים שלו ירקו גצים מקנאה, אז הוא רצה לתת גם לו תשובת לב, והוא כבד אותו לומר במקורפון כמה דברים לשבחו של אחיו המסים... לפעמים צריכים גם לעשות את זה, אבל בדרך כלל צריכים ילדים לדעת לא לקנאות, אלא לכל אחד יהיה את ההזדמנות שלו.

וראש הישיבה ענה: "לכל ילד יש את ההזדמנות שלו לקבל תשובת לב, כשהוא מצטין במשהו או כשהוא עושה משהו מיחד, ושאר הילדים, האחים והאחיות, צריכים לדעת שלהם גם תהיה ההזדמנות שלהם כשיגיע תורם".

וראש הישיבה הוסיף: "לפעמים יש ילד שהוא ממש לא יכול לעכל את זה, אז אפשר לתת לילד הזה קצת תשובת לב, אבל ילדים צריכים לדעת שלכל ילד יש את ההזדמנות שלו לקבל תשובת לב מיחדת".

שאלה ב'

אברך שאל: הרבה פעמים כשהוא עושה עסק מהתינוק שלו, מרמזת לו אשתו עם העינים על

הילד היותר גדול, שהוא יעשה עסק גם ממנו; והשאלה מה באמת נכון לעשות?

כל הילדים במדה שונה, כאן אנו מדברים על להראות תשומת לב מיחדת כשהילד עשה מצוה, או דבר מיחד אחר; אשתף לא רוצה שהילד הגדול שלך ירגיש שאתה אוהב יותר את הילד הקטן.

וראש הישיבה ענה: "זה כבר משהו אחר, לאהב ילד אחד יותר מהאחרים בגלל חן מסוים שיש לו, או כשרונות, זה כבר דבר מכוער, זה יכול להרס ילד, וצריכים מאוד להזהר בזה, צריכים לאהב את

שאלה ג'

אברך שאל מה הוא יכול לעשות שהילד שלו בוכה על כל דבר קטן?

לה בטון קר בכל פעם שהיא בוכה על דברים, שזה לא נורא, היא לא צריכה לבכות. אבל זה עובד רק אם אתה האבא שלה אבל לא כשאתה החברה שלה... אם הקשר שלך אתה הוא באופן של לדבר אתה ולהסביר לה כל דבר, זה לא יעבד. היא צריכה להרגיש שאתה האבא שלה, שאומר, מצוה עבודת יבשות מה שיש לה לעשות. זה בכלליות; כשיש לאחד ההורים גישה לילדים לדבר אתם ולהסביר להם וכו', זה גורם שאין לילדים את הדרך ארץ הנכונה לאותו הורה, הגישה הבריאה של הורים היא להיות קפדני לילדים, לתת הוראות".

וראש הישיבה ענה: תגיד יפה לילד בכל פעם שהוא בוכה: "תדבר יפה", "תבקש יפה, אתה לא צריך לבכות", להגיד ולהגיד, ולבקש מהשם יתברך, וכן הילד ילמד. (דרך אגב נזכרתי במקרה שהייתי נוכח בו, כשאחד בקש מראש הישיבה עצה לילדה שלו שהיא מאוד לבבית ורגשנית, ובוכה בכיות נוראות בכל הצקה קטנה שילדה מציקה לה וכו', מה אפשר לעשות?) וראש הישיבה ענה לאברך: "קודם כל אם היא הבת שלך, מכרך להיות שפלה לב ורגש, היא הרי הבת שלך... שנית, אתה צריך להגיד

שאלה ד'

אברך שאל, איך מסביר ראש הישיבה את הסבה שאנו רואים מאותה משפחה שכמה אחים או אחיות מקרבים לרבנו, ואחרים לא.

לא, הסבה היא שאלו שמקרבים זה בגלל שרבנו בחר בהם, ואלו שלא - לא.

וראש הישיבה ענה שרבנו אמר: "אני בררתי לעצמי כל אחד מהם", כלומר, שרבנו בורר לעצמו מי יהיו התלמידים שלו, ולכן מובן שכשרואים משפחה שחלק מהאחים והאחיות מקרבים וחלק

שאלה ה'

והאברך המשיך לשאל, הרי רבנו רצה ורוצה לחזיר את כל העולם אל השם יתברך, מה יש לו לרבנו מזה שיש לו רק את התלמידים הנבחרים?

אל האשה, מחנכים את הילדים, וזה נותן להם את החויק להמשיך בחיים, אפלו שהם לא נהיים חסדי ברסלב הם חיים, חיים יפים עם יראת שמים, והתודות על כך מגיעות לאחים ולאחיות חסדי ברסלב, וכך זה עם כל העולם, העבודה שלנו בהפצה זה - לחזק את בני ישראל שיקימו את התורה ואת המצוות". וראש הישיבה סיים: שיש גם כזה משג שאדם בונה לעצמו מחסום. הוא לא רוצה לשמע ולזכר מברסלב; זה לא קשור לשכל, אלא האדם החליט בעצמו שהוא לא רוצה שום קשר עם ברסלב, ולכן לא מעגין אותו שהאחים או האחיות שלו הם ברסלב.

וראש הישיבה נהנה מאוד מהשאלה, וראש הישיבה נענה: "זו שאלה מאוד טובה, חכיתי שישאלו אותי את השאלה הזאת", וראש הישיבה המשיך: "אתה בעצמך אומר שרבנו רוצה להחזיר את כל העולם אל השם יתברך, אל תורה ומצוות, ולא דוקא כדי שיהיו חסדי ברסלב, נו, הרי זה התפקיד של תלמידי רבנו, לחזק אחרים באמונה, בקיום המצוות וכך הלאה". וראש הישיבה אמר לאברך ששאל את השאלה: "האחים שלך שואבים חויק ויראת שמים מהם החסדי ברסלב שבמשפחה, הם רואים איך חי יהודי ירא שמים, איך מתנהגים בבית, מדברים יפה

שאלה ו'

אברך אחד שאל: אם מתר לו לנסע עם ראש הישיבה לנסיעה למקומות הקדושים בפולין כשיש לו חובות?

על עבודה שהוא עשה לו, את אותו סכום של החובות שלו. ענה לו ראש הישיבה: קודם שההוא ישלם לך את הסכום, ואחר כך תוכל לנסע...

וראש הישיבה ענה לו: זה תלוי איזה סוג של חובות, לשלם משפנתא או את הרקב וכדומה - זה לא נקרא חובות, חובות נקראים שחייבים כסף לאנשים, לכרטיסי אשראי וכו'. והאברך אמר שיש לו חובות, אבל משהו צריך לשלם לו עכשו

בקפידה שזה צריכים הגבאים לזכר לעשות לפני זה, ולא לגלל לפני קריאת התורה, כי זה 'טירחא דצבונרא'! רצינו מאוד לשמע כמה מלים מראש הישיבה שליט"א, דברי חזוק יפים ענינא דיומא, תחלה חשבו הגבאים לבקש מראש הישיבה שידבר לפני קריאת התורה, אבל זה לא הסתדר. אחרי התפלה נגש אחד מהגבאים שגר באותו בנין של בית הכנסת

כמו שרבנו קורא לזה 'מים מתיקין', מאוד קשה לתאר את קריאת התורה, כלם הרגישו את האור של אמירת שירה להקדוש ברוך הוא על כלל הנסים שקרו אתנו בעבר, ועל עכשו על מה שהשם יתברך עושה לכל אחד בפרטיות. לפני קריאת התורה גללו הגבאים את ספר התורה לפרשת בשלח, לקריאה של שביעי של פסח, וראש הישיבה אמר להם

אחר כך שאל הראש ישיבה מה השעה, ונכנסו לבית הכנסת להתפלל. זכינו וראש הישיבה התפלל לפני העמוד שחרית ומוסף, וגם היה בעל קורא, (אגב, כשהזמינו את ראש הישיבה שיבוא להתפלל אתנו כאן, בקש ראש הישיבה מהגבאי שהוא רוצה להיות בעל קורא בשירה); התפללות, ההלל וקריאת התורה היו עם שמחה גדולה והתעלות ביחד, ממש

למים, ולא הסתפל על כלום, והרצה דרך לבני ישראל, להנצל מהמצרים ולזכות לצאת מכל המצרים.

אחר כך לנו את ראש הישיבה והודו לו על הבקור.

אחרי השיחה אמר ראש הישיבה לכותב השורות: "אחרי שתעלה על הכתב את השיחות בענין חנוכה, השאלות והתשובות, תשלח את זה לגליון של שעורי חנוכה".

ואחר כך נשא ראש הישיבה דברות קדש, כמה אנו צריכים להודות להקדוש ברוך הוא על רבנו ז"ל שסלל לנו דרך ארץ להחזיק מעמד, ולהיות יהודי ירא שמים, כמו שרבנו אמר שלא יתקו אותו בזה שהוא לא שמח, כי הוא עסוק בלסלל דרך וכו', ועל הצדיק הגדול מוהרא"ש שסלל דרך בשבילנו, שנוכל ללכת בדרך של רבנו וכו', וזה הוא הקשר לנחשון בן עמינדב, שקפץ

אל ראש הישיבה ובקש אם הוא ירצה לדבר כמה מלים, אמר לו ראש הישיבה: "אני לא ידבר כאן, אני יעלה אליך לעשות קדוש".

וראש הישיבה עלה לביתו של הגבאי, וכך עלו אתו כל המתפללים. וראש הישיבה אמר לגבאי שייעשה קדוש ושיציא את כלם. וראש הישיבה שתה רביעית מיץ עגבים ואמר לכל המשתתפים שישתו רביעית, כי כך זה נחשב לקדוש במקום סעודה'.

שיחה עם ראש הישיבה שליט"א

יום חמישי פרשת וישב התשפ"ב

בעורת השם יתברך אנו מביאים בפניכם בזאת שיחה נפלאה שהתקיים בין ראש הישיבה שליט"א לבין המלמד הממחה הרב ר' יואל טיטלבוים הי"ו מקרית יואל ביום חמישי פרשת וישב התשפ"ב אחרי שחזר ראש הישיבה מהנסיעה עם אנשי שלומנו תלמידי היכל הקדש לקברי צדיקים באירופה, מלא בחזקת יפה למלמדים ולמחנכים ועוד הרבה דברים יפים.

הרב ר' יואל:

בחיל ורעדה, פונים אנו אל ראש הישיבה שליט"א - מורה דרבנו. אני רוצה לשאל את ראש הישיבה, מאיפה לוקחים כח להמשיך בכתה?!

ראש הישיבה שליט"א:

אה, שלום עליכם ר' יואל יקירי, מחתני יקירי, כבר עשית כל כך הרבה ראינות עם אנשי שלומנו, וחביתי כבר מתי נתקשר אלי, עכשו אני רואה שהגיע תורי.

ר' יואל יקירי כמה אני יכול לעזר לך?

הרב ר' יואל:

אני רואה שראש הישיבה יש איזה עין שגדל עליו כוח, ואני פשוט רוצה לגלות את הסודות, מאיפה לוקחים את הכוחות שיש לראש הישיבה?! אני מלמד, והרי צריכים בשביל זה עולם של כח, אולי יש לראש ישיבה מתכון לכוח?

ראש הישיבה שליט"א:

תקשיב לי טוב, רבנו אומר (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן קיט) אין אדם שאינו מתיגע בעולם הזה, כל אחד מתיגע, רבנו אומר שאפלו האנשים שיש להם הרבה כסף העשירים שיש להם ארמונות גדולים גם בן מתיגעים, אין אף אחד שאינו מתיגע, והעצה היחידה היא, לברוח אל התורה, לברוח אל השם יתברך, לברוח אל העצות שנתן לנו רבנו ז"ל.

אספר לך ספור נורא שקרה לי היום. אתמול חזרתי מנסיעה; שמעת שנסעתי למסע עם כמה אברכים?

הרב ר' יואל:

כן, בודאי!

ראש הישיבה שליט"א:

אני מקוה שאף אחד לא כועס על שלא לקחתי אותו; יש אברכים שאומרים 'אני פועל יותר בשביל המוסד', מה שאני נותן למוסד שווה יותר מחמש אלף דולר, התשובה היא, שאצלי אתה חשוב עם כסף או בלי כסף, אלא האברך שעושה את הקמפין השנתי מחפש איר לגרם שהאנשים יהיו חמים להשיג כסף אז הוא שאל אותי אם ראש הישיבה מסכים לעשות נסיעה עם הבחורים והאברכים שמביאים סכום מסים לטובת המוסדות, בתחלה חשבתי 'מה? הכל תלוי בכסף?! אם כן מביאים כסף או לא מביאים כסף?! אבל למעשה הרי אני צריך לבנות בית הנכסת, מקוה, מאפית מצות, אני גם צריך לסים לבנות את הבנין באומן, אף אחד לא נותן לי ואף אחד לא עוזר לי, אז יש את האברך... ירו יאיר שהוא מאוד מסור אלי הוא עוזר לי מאוד הרבה, ואפלו שהוא מקבל טוב טוב על הראש מאנשי שלומנו... אתה לא יכול לתאר לעצמך איזה טענות ועזרות הוא סופג... ולכן החלט שנוסעים.

אתמול חזרתי מהנסיעה והייתי עיף מאוד מלנסע ולנסע כל כך הרבה, והלכתי לישיבה ללמוד עם הבחורים, עלה לישיבה אברך ומבקש שהוא רוצה לדבר אתי, והוא אומר לי: "ראש הישיבה, תמיד שמעתי בדרשות שאסור לסמך על אנשים, אבל הבנתי שהכונה היא לא אלי, מתכוננים אל פלוני, מתכוננים אל אלמוני, עכשו מישהו גנב ממני חצי מיליון דולר!" אני מסתכל עליו, ואני אומר לו: לא ידעתי שאומדים אותך בכאלו מספרים, אם הייתי יודע שיש לך את המספרים האלו, הייתי יכול לזכות אותך לתת לבנין של ההרפסה, למאפית המצות, למקוה, או להרפת ספרים.

הוא מספר לי שמישהו נגש אליו והראה לו מסמכים מוזיפים כאלו יש לו עסק שכדאי להשקיע בו, ובאמת הוא היה מכור להמורים והוא הפסיד את כל הכסף רחמנא לצלן.

אתה יודע מה זה מכור להמורים?

הרב ר' יואל:

ברוך השם שאני לא יודע מה זה.

ראש הישיבה שליט"א:

זה מחלה; אדם לוקח את הכסף שלו והולך אתו לבית המורים, ושם הוא מגרר כריסי לוטו ומכובזו שם את כל כספו רחמנא לצלן. הם עושים את זה בחכמה גדולה, שיראה לאדם שהוא הולך לעשות המון כסף, בפעמים הראשונות הם גורמים לאדם שיקבל תאבון לזה, והוא באמת מרויח חמשים אלף דולר, אחר כך הם כבר לא מפחדים שהוא יעזב את המקום עם הכסף כי הוא כבר נשאר דבוק לזה, עד שהוא מפסיד את כל רכושו.

בקצור, האברך הלך למישהו חצי מיליון דולר, והוא גנב לו הכל.

אתה יודע מה זה חצי מיליון דולר? אתה יודע כמה ספרים אפשר להדפיס עם חצי מיליון דולר? אתה יודע לכמה מלמדים אפשר לשלם את המשכורת עם חצי מיליון דולר? אני עומד וחושב לעצמי: רבנו של עולם, עכשו אני רואה את מה שרבנו אומר, (לא שאני צריך ראייה למה שרבנו אומר, אבל עכשו אני רואה את זה), כל אחד מתיגע, אדם מרויח כסף הוא חוסך בצד סכום כסף מספן הוא חושב שהוא יוכל לחתן עם זה את הילדים, בא שודד ולוקח את זה ממנו.

אז אני רוצה להגיד לך, אתה שואל איך יש כוחות להיות מלמד בששומעים כזה ספור כבר מקבלים חזק, אני לא יודע לכמה שנים היה צריך האברך הזה כדי לחסך חצי מיליון דולר, תראה מה נשאר מהשנים שהוא חסך את הכסף, ומה נשאר מהשנים שלך שישבת ולמדת עם ילדי ישראל!

נגש אלי אברך מהיכל הקדש ב'ירושלים' (הוא לא רוצה שאני יגיד את שמו ברבים), והוא מספר לי את אותו ספור: "לא שמעתי בקול ראש הישיבה, חשבתי כשראש הישיבה דבר שאסור לסמך על אנשים, שמדברים אל פלוני

ואלמוני, יש לו חנות שהוא מוכר שם שעועית, אחרי כמה שנים הוא חסך לעצמו סכום של 'שבע מאות וחמשים אלף דולר'! ובדרך מסימת אדם גנב ממנו את כל הכסף.

יוצא מזה, מה נשאר לו מהשנים שלו – תשע"ז, תשע"ח, תשע"ט, תש"פ, תשפ"א, תשפ"ב? כלום! בא שודד ולקח לו את כל הכסף, ומנמר ר' יואל שאתה יושב עם הילדים, ואתה רוקד אתם: "איזה כיף ציצית", "איזה כיף פאות", "איזה כיף כפה", "איזה כיף לדבר אל השם יתברך", זה נשאר, אם כן רואים או לא רואים, רוחניות נשארת מה שמלמד עושה זה נשאר.

לאחרונה נפטר מלמד, והוא השאיר צוואה שהוא מבקש מחילה מכל התלמידים שלו, והוא כותב: "מה אעשה שאמרו לי שצריכים לתת מכות רצח" הוא בוכה בצוואה, הוא מבקש שבלם ימחלו לו, הוא לא ידע שלא צריכים להרביץ, ברוך השם שיש לנו את מוהרא"ש, יש לנו את רבנו שאומר לנו 'חבל להרביץ! אתה הרי יכול לדבר אל הילדים, דבר עוד פעם ועוד פעם'.

באמצע המסע, באמצע הלילה בשסוף סוף כבר נכנסתי למטה לכמה דקות, מתקשר אלי מלמד, הוא אובד עצות, והוא לא יודע מה לעשות, אבא אחד התקשר אליו שבנו ספר לו ששני ילדים מתחבאים ומשחקים שלא ביראת שמים, הם עושים דברים שאסור לעשות, אמרתי לו: בשביל זה אתה מלמד! תגיד לילדים עוד פעם ועוד פעם: "השם יתברך לא מרשה לעשות את זה", "השם יתברך כאן", "אסור להוריד את המכנסים", לילדים קטנים מכתות א, ב, ג, ד, ה, ו, אי אפשר להגיד: "אסור לשים את הידים איפה שאסור", הם עדיין לא מבינים איפה אסור, צריכים לדבר ברור: "אסור להוריד את המכנסים", "אסור להכניס את הידים בתוך מכנסים", "אסור לאף אחד להתחבא אתך", צריכים לדבר דבורים פתוחים.

המלמד ההוא היה כל כך מבהל, ושאיתי אותו 'למה אתה כל כך מבהל? הם הרי ילדים קטנים ולכן צריכים לדבר, ולכן צריכים אותך'.

קבלת כבר קצת חזוק מהעץ?

הרב ר' יואל:

קצת, קצת, ברוך השם שזה נותן כוח להמשיך.

ראש הישיבה שליט"א:

אצלנו חצי מיליון דולר זה כלום, מה זה כסף? שטויות והבלים! אבל תראה איך אדם מתיגע, הוא חוסך כסף, הוא עושה הלוואות, והוא מגרד מכאן ומשם כסף ופתאום מישוה מסית אותו בשקר, הוא מראה לו נירות ומסמכים מזויפים כאלו שיש לו עסקה, ובאמת זה לא דבים ולא יער, לא היה ולא נברא, אין עסקה, אלא פשוט גנב...

הרב ר' יואל:

ברוחניות הרי יש גם המורים, או איך אפשר להשמר ברוחניות מאנשים שרוצים לרמות?

ראש הישיבה שליט"א:

ברוחניות זה אותו דבר, צריכים להזהר ברוחניות שלא ירמו אותנו, צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך: "הורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבכי ליראה שמך" (תהלים פ, יא). את זה יבקשו כל היום: "רבנו של עולם אני רוצה אמת, תנחה אותי בדרך האמת, מי אומר שאני נמצא אצל האמת, הרי כל אחד אומר שהוא אצל האמת, אני מבקש ממך השם יתברך, שלא אלך שולל".

מוהרא"ש אומר דבר נפלא, איך יתכן מה שהגמרא אומרת (ברכות כט) שאחד שהיה כהן גדול שמונים שנה, בסוף הוא נהיה צדוקי? איך יכול לקרות כזה דבר? אומר מוהרא"ש, המלה 'צדוקי' היא מלשון צודק, אפלו שכן אדם נכנס שמונים שנה לקדוש הקדשים, זה עדיין לא מראה שיש לך את הדרך הנכונה איך לעבד את השם, אתה עדיין צריך להתפלל ולבקש מהשם יתברך: "רבנו של עולם תוליד אותי בדרך האמת".

מאוד מצאה חן בעיני האמרה הזאת, מי אומר שיש לי את הדרך הנכונה, כלם צועקים לי יש את הדרך הנכונה! כלם צועקים לי יש את האמת! ולכן צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך: "רבנו של עולם, אני מבקש ממך, תעזר שאני והילדים שלי לא נטעה את עצמנו", אתה מבין? זה גם המור שממנו צריכים מאוד להזהר, תמיד לבקש ולבקש שלא נלך שולל.

אתה בודאי כבר שמעת את האמרה הזאת של מוהרא"ש, אתה הרי

התקרבת לפני, עוד כשהיית בחור.

הרב ר' יואל:

אני לא יודע מי הגיע קודם... כי הראש ישיבה מגיע הרבה יותר רחוק ממני אפלו שאני הגעתי בכחור, לראש ישיבה יש אופנוע שנוסע במהירות יותר גדולה...

ראש הישיבה שליט"א:

שמעתי מר' יצחק רוזנברג [עליו השלום] (שהשם יעזר שתייה לו רפואה שלמה, הוא זקוק לרפואה גדולה, התפללו עליו בכל ציון, אצל הצדיק הקדוש ר' ישעילע מקערעסטר, אצל הצדיק הקדוש הישמח משה, אצל הצדיק הקדוש מקאליב, אצל הקדוש יום טוב ואצל הייטב לב), והוא אמר לי שפעם הוא הלך לטיל עם מוהרא"ש אחרי ההתקף לב, ומוהרא"ש אמר לו עלי: "אל הנער הזה התפללתי, הוא ילד שנולד מתפללות" (א אויסגעבעטן קינד), באותו זמן זה מאוד חזק אותי, כי היו לי חברים בהיכל הקדוש שאמרו לי, "מה, מוהרא"ש לא צריך אותך", "מוהרא"ש לא צריך אותך..." וברוך השם שאני יכול למסר הלאה והלאה.

הרב ר' יואל:

זה נקרא שראש הישיבה הוא ילד שנולד מהתפללות של מוהרא"ש!

ראש הישיבה שליט"א:

אבל אני מבקש כל יום מהשם יתברך, שלא אטעה את עצמי.

בכל פעם שאחד בא אלי עם קשיות ושאלות כמו: "מה הענין לגרסי?" "מה קורה אתך? אתה הרי אברך מכשר קח את הבחורים ותרד אתם בעמק בגמרא ותספוט!" או אני הולך לצד ואני אומר: "רבנו של עולם מישוה אומר לי שאני מטעה את עצמי, אני לא רוצה להטעות את עצמי", אבל אחר כך אני ממשיך כמו שיצא לי שצריך לעשות, כמו שההלכה היא (בבא בתרא קלא) "אין לדין אלא מה שענינו ראות".

בכל השנים מאז שפתחתי את הישיבה אני מבקש מהשם יתברך: "רבנו של עולם אם אני מטעה את עצמי תסגר את הישיבה, אני לא אסגר את זה, כי אני ממשיך לעשות את מה שמוהרא"ש אמר לי, אבל אם זה הפוך מהאמת אני רוצה את זה! תעזר לי שלא אטעה את עצמי, שאדע מהי היא האמת".

אבל דע לך, אתה יושב עם הילדים ואתה חושב אחרי יום עבודה: מה אני מרויח מלשבת עם הילדים? אין לי את הכוח לזה, בנוסף אם אתה צריך לבד לסדר את המקום, ואחר כך מתקשר אליך אבא ומתלונן שילד נשך, שילד לא שחק בעדינות, או שיש לו טענות שלא לומדים כלום, דע לך שזה נשאר, את החצי מיליון דולר לקחו מאדם זה, ואת השבע מאות וחמשים אלף דולר לקחו מאדם אחר, ולפני שלש שנים ספר לי אברך מהקהלה שהוא השקיע אצל גנב אחר והוא גנב לו 'שבעים אלף דולר', ואתה נשאר עם הזכויות שלך!

הרב ר' יואל:

ראש הישיבה הבהיר בשעורים למלמדים שאסור להרביץ לילדים, יש אנשים שאינם מרביצים עם הילדים רק עם הפה... זה יותר גרוע או פחות?

ראש הישיבה שליט"א:

להרביץ עם הפה, זה נורא ואיום! מה אומר לך, מכרחים להגיד לילד: "אתה כן יכלו" "אתה שוה"!

אם ילד לא מתנהג בסדר, הוא לא מתנהג בדרך ארץ, וצריכים להעניש אותו, זה לא אומר שהוא נהיה ילד רע, הוא צריך להרגיש עדין שהמלמד שלו אוהב אותו.

הרב ר' יואל:

לכלנו התלמידים יש אהבה כל כך חזקה לראש ישיבה, יש איזה סוד שראש הישיבה יכול למסר למלמדים איך התלמידים יאהבו את המלמדים?

ראש הישיבה שליט"א:

רבנו אומר (ספר המדות אות אהבה, סימן 1): "כשתחזק את האדם בעבודת השם יתברך, הוא יאהב אותך", זה כל הסוד, אין סוד אחר, אם אתה אומר לאדם: "תבוא להתפלל, בוא ללמד משניות, השם יתברך צריך אותך", הוא יאהב אותך.

באמצע הנסיעה נגש אלי בחור ואמר לי: "סימתי את כל המשניות בפעם

החמש עשרה, ממש התחלתי לבכות, לא יכלתי להרגע, אני לא יודע אם הבחור הזה רוצה שאדבר ממנו, אבל קצת אספר לך, יש לו אלה תרועים למה לא ללמד, אבא והאמא שלו פרודים, והוא מתגלגל ממקום למקום, אין לו ברית להניח את הראש שלו, והוא סים את כל המשניות בפעם החמש עשרה; הוא בחור שמח והוא התחיל לרקוד במטוס את השיר: "ומניח בקדשה..." יש דבר חדש בין הזמרים, אני לא יודע אם אתה יודע מזה, מי שיכול לחקות זמר אחר ולרקוד כמוהו, הוא נהיה חברה'מן, והבחור הזה גם חקה את זה, ואברכים הסתכלו עליו: 'אין לך מה לעשות? אתה רוקד במטוס?! אבל הוא לומד משניות!

ברוך השם ראיתי במשך הנסיעה בחורים ואברכים, כל אחד יושב עם המשניות שלו, נוסעים מציון אחד למשנהו חמש שש שעות, עיפים אבל גורסים פרקי משניות.

בחור אחר נגש אלי ואמר לי שהוא סים משניות בפעם השלושים ושמנונה; זה לא פשוט, את זה אי אפשר לקחת ממך, אתה מכין? אם מזכים יהודי אחר עם למוד התורה זה נשאר.

בשעת הנסיעה ספר לי אברך שהוא היה צריך פעם לשלח מאה ושלושים אלף דולר' במזמון מקרית יואל לבורו פארק, והוא לקח שליח שימסר את זה, השליח אומר שמישהו חכה לו בחוץ והוא מסר לו את זה, והמקבל טוען שהוא אף פעם לא קבל את זה, וזה... אי אפשר לעשות כלום, יוצא מזה: שזה מפסיד 'חצי מיליון דולר', וזה מפסיד 'שבע מאות וחמשים אלף דולר', זה מפסיד 'מאה ושלושים אלף דולר' וזה מפסיד 'שבעים אלף דולר', ואתה יושב עם הילדים, ממך אי אפשר לגנוב!

הרב ר' יואל:

אם מתר לי לשאל: בציינו של הישמח משה הקדוש התפלל ראש הישיבה: 'מאיפה לוקחים כזה לב כמו הישמח משה', אולי יכול ראש הישיבה לשתף אותנו בזה?!

ראש הישיבה שליט"א:

הרבי הקדוש מסטמאר זכותו יגן עלינו בדרשות של כל נדרי והושענא רבא היה חוזר על מה ששמע בתור אברך צעיר והיה גר בעיר מסטמאר, מזקן אחד שקראו לו ר' אברהם לוי [פילפישער] שהוא שמע מהצדיק הקדוש הישמח משה בעצמו, פעם כשהוא הגיע לקטע של 'הושענא למענך אלקינו' הוא בכה אל השם יתברך ואמר: 'רבונו של עולם, מה שאני מבקש שמישית יבוא, אני לא מבקש את זה בשבילי ולהנאתי, אפילו אם לא אוכה לראות את הטוב שיהיה בשמישית יבוא, אפילו אם תשרף אותי ותפזר את האפר שלי על פני כל הימות, בכל זאת אני מבקש ממך תשלח כבר את המשיח, כדי שלבני ישראל לא יהיו יותר צרות, וכבר יקים, יתגדל ויתקדש שמינה רבא'.

בכל פעם שאני נזכר מזה אני מתחיל לחשב: רבונו של עולם איך זוכים לזה? בכל זאת אדם רוצה שמישהו ישאר בשבילו, והוא לא רוצה כלום רק את השם יתברך ואת היהודים, וזה מה שבקשתי בציון: 'איך זוכים לזה? רבונו של עולם אני גם רוצה להיות צדיק'.

בדומה לזה מובא בגמרא במסכת סוטה (ס); היה אמורא קדוש רבי אבהו, הוא היה צדיק גדול ומקרב למלכות, לאמוראים הרי לא היה מיקרפון כשהם מסרו שיעור, היה להם 'מתרגמן' שהוא היה חוזר בקול רם לכל התלמידים על מה שהרבי אמר, למתרגמן של רבי אבהו קראו 'אבהו', והגמרא מספרת שפעם אחת אמרה אשתו של 'אבהו' לאשתו של רבי אבהו: 'את חושבת שמה שבעלי מטה את אוניו לשמע את מה שבעלך אומר, זה בגלל שהוא צריך אותו כדי לשמע הלכות מפינו? האמת היא שהוא יודע לבד מה להגיד, יש לו לבד מה למכר, הוא רק עושה את זה בגלל 'כבוד המלכות'.

אתה הרי יודע איך זה הולך, ברגע אחד אפשר לעשות מחלקת. מזהרא ש מביא באשר בנחל, שהאר"י הקדוש אמר פעם לתלמידו רבי חיים וויטאל: 'השבת הואת היתה צריכה להיות הגאלה, אבל זה התעכב, כי פרצה אש של מחלקת בין הנשים'.

אצל נשים יכול לפרץ מחלקת על דברים קטנוניים כמו, 'בעלי', 'בעלך'... רבי אבהו שמע את מה שאשתו ספרה לו: 'המתרגמן לא צריך אותו, הוא יכול להסתדר לבד' והוא ענה לה: ומאי נפקא ליה מינה? מיני ומיניה יתקלס עילא'ו! מה זה משנה לי אם הוא צריך אותי או שהוא לא צריך אותי, העקר הוא: שעל ידי שינינו מתגדל שמו של הקדוש ברוך הוא!

בשומעים כזה דבר, זה פותח את הלב, בן אדם לא רוצה כלום, הוא רוצה רק כבוד שמים, שי'תגדל ויתקדש שמה רבא, זה דבר לא פשוט! וזה ממש אותם דבורים כמו הצדיק הקדוש בעל הישמח משה, אתה יכול לקחת אותי, אתה יכול לשרף אותי, אתה יכול להשליך אותי לכל הימות, אני רוצה שמישית יבוא כדי שיהיה טוב לבני ישראל, ואת זה בקשתי כל כך חזק בציינו של בעל הישמח משה.

הרב ר' יואל:

אני זוכר שפעם הזכיר ראש הישיבה את מה שרואים אצל אהרן הכהן, שגם לו היה לב כזה שהוא בכלל לא הסתכל על עצמו.

ראש הישיבה שליט"א:

כן; בשמשה רבנו לא רצה ללכת לגאל את ישראל ממצרים, והוא אמר: 'יש לי אח שמבגר ממני, ואני לא רוצה להכאיב לו', והשם יתברך אמר לו (שמות ה יד): 'וראך ושמח בלבך', בשיראה אהרן שאתה גואל את ישראל, הוא ישמח בלבך, אהרן גם לא צריך כלום, הוא רוצה רק שיהיה שי'תגדל ויתקדש שמה רבא, ורש"י אומר (שם): 'ולכן הוא זכה בחשן, כי על לב טהור כונה מתאים החשן הקדוש'.

ברוך השם שיש לנו את זה גם אצל רבנו, בשלומדים ושומעים את כל הדברים האלו, אפשר לעשות 'התבודדות', ולבקש מהשם יתברך שאני גם אזכה לזה.

בכלל היה לי רגש מאוד חזק באוהעל, כי צדיק שחיים אתו - יש אליו רגש, ואני שגדלתי על אוהעל מילדותי, סבתא שלי (אמא של אמי) באה מאוהעל, תמיד היו מדברים על אוהעל אוהעל, ולכן אפילו שהגעתי לאוהעל אחרי יומים שלא ישנתי, היתה לי התעוררות גדולה.

היה לי שם נס; בבקר הייתי במקוה, אבל היות שראיתי שיש שם מקוה פתוח, תפס אותי חשק ללכת לטבל עוד פעם, וחשבתי לעצמי 'אני קופץ למים, מבלי לשאל שאלות', רצתי לתוך המקוה, והמקוה היה רותח, ממש סכנת נפשות, שתי הרגלים שלי נכוו, וזה כאב לי יומים, ברוך השם שיצאתי מזה בנס.

היה לי את זה כבר פעם בשבת התועדות, גם שם היה בור רותח שאי אפשר היה להכנס לתוכו, אני נכנסתי והרגלים שלי נכוו.

אני חושב שתחפש עוד אברכים שהשתתפו בנסיעה הזאת, תחקר אותם, והם יוכלו למסר לך עוד דברים יפים.

הרב ר' יואל:

הצדיק הקדוש בעל הישמח משה היה בידידות עם החתם סופר?

ראש הישיבה שליט"א:

את כל הדברים האלו כבר תשמע מהאברכים האחרים. אני צריך כבר לרוץ; אני בא עכשו מחתנה שהתקיימה בהיכל הישיבה, אני מברח לרוץ למסר שיעור, ואני חייב לרוץ בחזרה לחתנה, וגיסי גם עושה היום שמחת תנאים.

ואם אתה שואל אותי 'איך יש לי כוח ללמד עם בני ישראל', כבר אמרתי לך: כל אחד מתייגע, אבל מאתנו ישאר משהו, אתה מכין? בשעושים משהו למען בני ישראל זה נשאר!

הרב ר' יואל:

יישר כח גדול, ואין לנו מלים להודות לראש הישיבה על החיים שלנו ועל החיות שלנו.

ראש הישיבה שליט"א:

תקדם משהו בשדוך שדברנו עליו, זה אצלי הדבר הכי גדול, שאני יכול להציע שדוך, תתקשר אליו ותשאל אותו אם אפשר להציע לו שדוך, אם כן - אני אתקשר אליו, כי אצלי לעשות שדוך זה עוד יותר מהכל.

הרב ר' יואל:

יישר כח גדול.

ראש הישיבה שליט"א:

תהיה בריא. ■

אנו מביאים לפניכם את שעור 'ליל שישי' האחרון, פְּרִשֶׁת בַּמִּדְבָּר תשפ"ג, ראש הישיבה שליט"א נכנס לשיחה על הַנֶּזֶק לַחַזוּק סְמֻרְטָפוֹן וּלְהַכְנִיס אֶת זֶה הַבֵּיתָה, בֵּין הַדְּבָרִים הַרְחִיב רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה עַל דְּבָרִים חֲשׂוּבִים בְּעֵינֵינוּ חֲנוּךְ.

ראש הישיבה כתב למחרת במכתב היומי (ערב שבת במדבר): "הרגשתי שאני פורץ בכבי, הייתי חייב להפסיק לדבר, פעם ראשונה שקורה לי דבר כזה". כמו כן אמר ראש הישיבה: "עוד לא היה שעור שהיה כל כך מלא ברחמנות כשעור זה".

אני פוגש אברך משי יקר עדין, ושואל אותו: "מה הספור אתה? למה אתה צריך טלפון?!" הוא אומר שהוא כבר לא זוכר... פעם הוא עבד בתחום הבניה, ואז הוא היה חייב טלפון, כבר מזמן העיפו אותו משם אבל עם הטלפון הוא נשאר...

אתה לא צריך את זה! זה יפריע לך! מגיעים אלי זוגות, בתים מתרסקים, השלום בית קורס, נשארים לחיות ביחד כי הרי אי אפשר לשבר את הבית, כי יש ילדים, אבל אוכלים את הלב ובוכים כל השנים.

במעט הזמן שאתה בבית, שים את הטלפון בצד, תשב בבית עם אשתך וילדיך, ואם יש לך זמן פנוי תקח משניות, תקח גמרא, תקח חמש.

ראש הישיבה שליט"א בכה מאד, והתחנן מעמק לבו ובקש ברחמים: בואו נשים את הילדים בצד, נשים את האשה בצד, אבל מה אתה בעצמך, עם הנשמה שלך, הנשמה הקדושה הטהורה והזוכה שלך! הנשמה הקדושה הטהורה והזוכה! וכי לא מספיק כל הנסיונות שיש ברחוב?! שים את זה בצד, אתה מפחד שתהיה אדם חניוקי, אדם מסכן? מה מסכן? עכשו אתה כלך מסכן! אתה מסכן!

אל תכניס את זה הביתה! אל תכניס את זה הביתה! תשאיר את הבית שלך נקי, תשאיר את הבית שלך טהור! אני מתחנן אליכם תלמידי היקרים! תשאירו את הבית שלכם טהור!

אתה משעמם בלי הטלפון? נו, זה מה שאתה! עכשו תתחיל לחיות, תתחיל לעשות דברים ותצא מהשעמום.

איזה חיים זה, לברח לטלפון, לדפדף חדשות, תשים את זה בצד ותתחיל לחיות, קח חמש, עכשו התחילו חמש במדבר - "אבל אני צריך קצת להתאורר" - אני אלמד אותך איך מתאוררים, בלי הטלפון!! תנסה את זה.

ראש הישיבה פנה לחתן ואמר לו: אתה הולך להתחתן, אוי ואבוי, אוי ואבוי אם יש לך טלפון, אתה תחפש לאיפה לזרוק את אשתך, היא לא תענג אותך, ואם תשאל אותי, 'מה זאת אומרת' הרי יש עולם שלם שכן חי עם זה? זה הכל למען הבחירה והנסיון! בחורים שואלים אותי: "הראש ישיבה יושב כאן עם כמה אנשים, ורק ראש הישיבה מצא שיטה שבלי טלפון יש שלום בית?" תשובה היא: כן! רבנו אמר פעם לר' נתן (שיחות בר"ן סימן ש): "כל מה שאתה רואה - זה למען הבחירה והנסיון"; שעכשו תוכל לבחור מה שאתה רוצה.

אל תכניס את הטלפון לבית, אני מבקש ממך, אל תגיד שאתה יודע יותר טוב, כשפתחתי את הקריה בקשתי שיעשו שם 'חדר מחשבים' כדי

וימה יהיה אם יום אחד לא יהיה לנו כסף? מה יהיה לך מהכסף??? תשוחח עם הילדים שלך, תקרא אתם קריאת שמע, תשחק עם הילדים שלך, כשמגיע יום ששי תלך אתם למקוה, תלך אתם לבית הכנסת, עזב כבר את החברים, כבר היה לך מספיק עם החברים.

כלם אמרו היום את תפלת השל"ה, והתחננו ובקשו, אבל חייבים גם לעשות.

צריך לדבר מזה עוד פעם, פי אנשים מאוד מזלזלים בזה, ובפרט בימינו, כשחושבים שמתר לעשות הכל בשביל הכסף, אני מבקש ממכם: אל תכניסו את הטלפון הביתה, תשמרו על הדורות שלך!

תעשה את זה למען הילדים שלך, "אבל יש לי סנון!" יש לך סנון? אתה לא יודע מה קורה אתה, אתה לא יודע מה הילדים שלך רואים בטלפון 'שליך', "אבל לי אין כלום אין לי דברים מלכלכים", אני אומר לך, השמר והזהר, אל תכניס את הטלפון הביתה, הילדים שלך יודעים לפתח את הסנון, לילדים שלך יש דרך להגיע לצפות בדברים.

אל תכניס את זה הביתה, אל תהיה חכם בעיניך, תשמר על הילדים שלך תשמרו על הדורות שלך! בנדאי שתגיד את תפלת השל"ה, ובנדאי שתגיד תהלים, ובנדאי שתבקש מהקב"ה על הילדים, אבל אתה חייב שיהיה לך בית שמור.

גלף הלאה, חייבים להשמר לא רק למען הילדים; מה עם אשתך? מה עם השלום בית?

ראש הישיבה פנה לחתן שישב שם ואמר: תקשיב טוב למה שאני אומר לך, אם אתה נדבק לטלפון לא תוכל להדבק לאשתך, כי אשתך לא תוכל לתת לך מה שהטלפון נותן לך, אשתך לא תוכל להשביע אותך מה שהטלפון משביע אותך, זה שמים וארץ.

וכשיש לך טלפון בבית, אתה תלך לישן עם הטלפון ואתה תקום עם הטלפון.

לא מדברים כאן מאנשים רעים, מדברים כאן מאברכים יקרים מאוד מאוד, אבל בעסק אמרו לו שזה כלום יש שם רק דבר זה וזה, והוא כבר ישן עם זה, הוא קם עם זה, אוכל עם זה, וכבר יושב עם זה בשרויתם, רחמנא לצלן.

תעשה את זה למען ילדיך, "אבל אין לי עדין ילדים" אז תעשה את זה למען אשתך, למען השלום בית שלך, החיים יאירו לך, יהיה לך טוב, תנסה, שים את הטלפון בצד, מה ביזנס? אתה לא צריך את זה לביזנס, אין לך ביזנס יש לך ביזנות!! שים את זה בצד לכמה דקות.

ברגע הראשון תרגיש ריקנות הרי עד עכשו היה לי כל רגע מה לעשות, כל רגע מישהו שלח לי, הלך שמח, דברים ודמו, זה היה נוצץ...

ראש הישיבה פתח את השעור: חסדי השם שאנחנו מתאספים שוב לדבר מרבנו ז"ל.

היום הוא יום גדול 'ערב ראש חודש סיון', השל"ה הקדוש כתב תפלה ברוח הקדש, זו תפלה נוראה, שטוב לומר אותה כל השנה ובפרט בערב ראש חודש סיון כפי שהוא כותב: "לבי אומר, שעת רצון לתפלה זו בערב ראש חודש סיון, הוא החודש שבו נתנה התורה, ואז נקראים בנים לה' אלקינו".

פעם הגיע יהודי לחפץ חיים זי"ע ובקש: "רבי חברך אותי בילדים טובים", ענה לו החפץ חיים: "ברכה לילדים טובים? וכי על ידי ברכה אתה רוצה שיהיה לך ילדים טובים? פדי לגדל ילדים טובים צריך לקחת את התהלים ולבקש הרבה מהקב"ה ולבנות להקב"ה", והחפץ חיים הראה לו את התהלים המשמש היטב של אמא שלו, שבקשה כל יום מהשם לילדים טובים.

חכים לבקש כל יום על הילדים, לא רק על הילדים שרואים שהם לא כל כך מסתדרים, אלא על כל הילדים, כי בדרך כלל כשהורים רואים ילד שלא מצליח הם נבהלים, ומתחילים לבקש ולהתפלל על ילד זה, אבל צריך להתפלל על כל הילדים, אי אפשר אף פעם לדעת, הרבה פעמים ילד נראה כמצליח, הוא מצליח בכתה א' ובכתה ב', צריך לזכור לבקש גם עליו.

נשות ישראל צריכות לבקש מהקב"ה על הילדים בעת הדלקת נרות בערב שבת, וגם הבעל צריך לבקש על זה מהקב"ה.

צריך גם להשקיע בזה, ב'עבודת החנוכה'; ר' נתן גלה לנו, שכמה שהעבודת השם של תקון חצות היא גדולה, אף על פי כן זה לא מגיע לעבודה הקדושה של חנוכה הילדים, לקבל את פני הילדים, ולברך אתם ברכות ולקרא אתם קריאת שמע, ולדבר עם הילדים ולהגיד להם: "אתה ילד יהודי, תנשק את המזוזה".

לדאבונינו אין לאנשים השגה בזה, אנשים מאמינים רק בדרך אחד, כסף, כסף, כסף, כסף, איפה אפשר להרויח עוד דולר?... הרי יש לך ילדים! מה יהיה לך מהכסף, אם יש לך כסף אתה לא עשיר, אם יש לך דורות יראים ושלמים אז אתה עשיר! אם יש המשכת הדורות והילדים והנכדים הולכים לבית הכנסת עם טלית ותפלין - זה עשירות.

אנשים עסוקים עם כסף, כסף, כסף, כסף, כסף, כסף, איפה אפשר להרויח עוד כסף, עוד אלף דולר, עוד עשר ועוד מאה, אי אפשר לעשות כלום עם כסף, זו שטות לרדף אחרי כסף, כסף זה דמיון.

צריך לדבר על זה עם הילדים, אנשים לא קולטים, כל הזמן מדברים 'איך יהיה לנו כסף?'

רואים בקטן את משה רבנו ואת הר סיני. אהור על זה שוב ואהור על זה שוב, אין לי מה להוסיף, השעור הסתיים, זה כל השעור; אני מבקש ממכם, מבקש ממכם, אל תכניסו טלפון הביתה!

אל תסתפל על עצמך שאתה מספן שאין לך טלפון, אל תסתפל על עצמך שאתה מהאנשים המוזרים, אדוקים ומסכנים! אתה תאהב ללכת הביתה לאשתך, אתה תאהב לדבר אתה, יהיה לך נעים בבית.

לא יקרה כלום אם תתעדכן בחדשות בבית המדרש, אם תשמע על הגנבה אחרי שכבר תפסו את הגנב, אחרי שכבר שתרו אותו מהפלא, אחרי שתפסו אותו כבר שוב בגנבה, אתה חייב לשמע את החדשות על השגה? הילדים שלך כאן, הם לא מעניינים אותך?!

ואחר כך מתחיל כבר עם עברות, עם נאוף, גלוי עריות, מתחילים להתפכת עם זרים, מתחילים לראות דברים זרים, מה כבר אשתי תוכל לדבר אלי, הרי אני רואה כאן פאלו נסיונות, פאלו קשיים, ופתאום אשתך כבר לא תהיה מעניינת בשבילך, ואתה מתחיל לבקש ממנה שתלבש פאה ארקה, ושהיא תקצר עוד ועוד את הבגדים וכו' וכו', מה אתה רוצה? השתגעתי? תאשפו אותו ותן לו זריקה, מה הספור אתך? פשוט משתגעים, כפי שהתורה אומרת (דברים כח לו) "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה".

אם תשמר על עיניך יהיה לך את כל הטעמים, השכינה תשרה אצלך בבית, אתה תרגיש את הקב"ה; אי אפשר להסביר את זה, צריך לנסות את זה, כל עוד שהעינים הם הפקר, אז הן אדם הוא בעצבות ובמרה שחרה.

יש לנו מספיק נסיונות ברחוב! צריך גם טלפון? אני לא יודע איך אברכים שורדים את זה? הולכים ברחוב, הרי זה אים ונורא, צריך רחמי שמים, צריך לבקש מהקב"ה: "רבנו של עולם אני רוצה להיות יהודי פשר, אני רוצה להיות שמור, אני רוצה להיות שחור, רבנו של עולם תעזר לי" אבל את זה אתה חייב לעשות, תשים את הטלפון בצד.

יש לנו מוסדות בכמה מקומות, וילדים כותבים לי מכתבים "החיים מרים לי" מה קרה? "מהטלפון של אבא שלי...." הרי אבא שלך הוא כפיכול תלמיד היכל הקדוש? הוא הרי ירא שמים? אבל אני לא יכול להגיד כלום לאבא של הילד, כי האבא הוא חכם גדול, ומבין שלא נורא שהילדים יהיו קצת פתוחים, ואחר כך הם פלו לגמרי רחמנא לצלן.

שמר על הילדים שלך! שמר על השכינה אצלך בבית! רבנו ז"ל כותב (ת"י מוה"ר סימן תקס"א): "בזמנו של אברהם אבינו קראו לשכינה בשם שרה, ובזמנו של יצחק אבינו קראו לשכינה בשם רבקה, ובזמנו של יעקב אבינו קראו לשכינה בשם רחל ולא"ה ורבנו מסיים את דבריו: "וכן הוא אצל כל אחד

טוב, מדבר כאן באברכים יראי השם, מגיעים לבית המדרש לשמע שעור, רוצים להיות טובים, אבל חושבים שזה לא נורא, 'לי מתר להחזיק את זה' 'אני יודע מה בן ומה לא'."

אל תכניס את זה הביתה! בודאי שתגיד את תפלת השל"ה הקדוש, ובטח שתגיד תהלים, ושתעשה את כל הסגלות, ותבקש ברכות מצדיקים שיהיה לך ילדים טובים, אבל זה תלוי בך, שהבית שלך יהיה נקי, אל תכניס הביתה עתונים ומגזינים, ואל תכניס טלפון, תשאיר את הבית שלך פנה טהורה, שהבית יהיה בית המקדש, קדש גדושים, לשלום בית שלך, ולך בעצמך.

זה כזה נסיון שקרה עכשו בעולם, אף פעם לא היה ככה, לוקחים את כל הן אדם ולא נותנים לו לנשם לא נותנים לו לחיות!

בעבר היה, עובדים כמה שעות ומגיעים הביתה, ואני משחרר מהעבודה, עכשו אני יכול ללכת לבית מדרש, עכשו אני הולך לרב, עכשו אני הולך לשמחה, היום אין כלום, עשרים וארבע שעות רצף של חדשות, בדיחות, שטויות והבלים, וליצנות, כל שכן פשמתחילים עם ליצנות על צדיקים, ליצנות על הקב"ה, זה הרי סכנת נפשות! ליצנות זה סכנת נפשות.

ראש הישיבה שליט"א התחנן מעמקי לבו: אני מבקש ממך מהלב שלי! מה אתה עושה?! תשאיר את הבית שלך נקי! תשאיר את הבית שלך טהור! החיים יאירו לך, הכל יאיר לך.

ראש הישיבה שליט"א פנה לחתן אחד ואמר לו: אני הייתי השדכן שלך, זה עלה לי בדם, זה לא דבר קל לעשות שדוכים, זה אני רוצה בתור דמי שדכנות, שתבטיח לי שהבית שלך ישאר נקי! אבל מה יהיה עם הביזנס? מה ביזנס? יש לך יותר כסף ממני? לי יש טלפון פשוט, ולך יותר כסף ממני? אין לך יותר כסף ממני!

"אבל אני צריך את זה, אני מנהל חברות ועניינים" - יפה, אז תשכר משרד, ותדאג שהכל יהיה כהלכה, ועם כל זה גם צריך רחמי שמים, אבל להיות עסוק עם זה עשרים וארבע שעות?! אין אשה, ואין ילדים, אין שחרית, אין מנחה, ואין ערבית.

כשאתה מתפלל שחרית מנחה וערבית תכבה את הטלפון, תשים את זה בצד, עכשו אני מתפלל, עכשו אני מדבר להקב"ה.

הולכים לקבל את התורה, בואו נקבל את התורה; הראו לי תמונה לא אמיתית, מישהו ציר את זה, אבל לצערי הרב זה תמונה המשקפת את המציאות של היום, מישהו לקח תמונה מהחוכרת 'עזר לילד' שרואים שם את משה רבנו עומד עם הטלית על הראש, וכל האנשים עומדים סביב להר סיני, ומציר שם שבשעה שמושה רבנו מוריד את התורה, כלם עומדים מסביב עם הטלפונים, אוי הלב בוכה פשוטאיים את זה, נותנים לעצמנו סטייה בפרצוף, משה רבנו עומד עם התורה, התורה הקדושה כאן, הקב"ה נמצא כאן, וכלם עומדים מסביב עם הסמרטפונים, על כל מסך

שהבתים יהיו שמורים, ויש שם את הסנון הכי טוב, ואף על פי כן בכל תקופה מגיע אלי אברך אחר ואומר שאפשר בן לראות, פה ושם רחמנא לצלן, אבל הרי עשו שם את הסנון הכי טוב? אלא שחברת הסנון גם היא לא ידעה שברך זו וזו אפשר לראות דברים!

לאחרונה הגיע אלי אברך: "ראש הישיבה, אין לי אשה, אין לי ארוחות, אין לי בגדים מוכנים, אין לי כלום, אשתי מצאה דרך איך לראות קליפים נוראים בחדר המחשבים בקריה", אני מיד מתקשר לאברך שממנה על זה, והוא אומר לי שאין דבר כזה, אי אפשר לראות שם כלום, אמרתי לו 'אני לא יגיד לך את הטריק איך אפשר לראות שם, אבל אני יודע שאפשר לראות שם!' ברוך השם ששפרו את זה.

אני מספר את זה כי אתה כל כך בטוח בעצמך שאצלך בבית הכל טוב, 'כי יש לי סנון' אתה לא יודע עם מה הילדים שלך יצטרכו להלחם אחרי כך, כמה זמן לוקח לילד להירס? חמש דקות! קליפ של חמש - עשר דקות, והילד כבר לא כאן, עוד מעט יתקשרו אליך מהחדר, המנהל יגיד לך: "הבן שלך לא כאן!" ואז כבר תצטרך להתחיל להתגעגע, כי האבא היה חכם בעיניו, האבא חשב שהוא לא רוצה להיות מהחניוקים, המסכנים הפשוטים.

אתה יכול להתלבש איך שאתה רוצה, אתה לא צריך להתלבש כמוני, אבל את הבית שלך תשאיר נקי! בשביל הילדים שלך, בשביל אשתך, ובשבילך.

כמה נשים בוכות: "שבועלי יחזר הביתה", "הוא לא כאן", "תסתפל עלי", אבל הטלפון יותר טוב בעיניו.

נהיים עצבניים ואין סבלנות לבוא הביתה, ואוטומטית היא מתחילה לבכות, וכשהיא כבר בוכה נהיה עוד יותר גרוע, הבעל מתחיל לצעק עליה: תפסיקי כבר לבכות, אני לא חוזר יותר הביתה, אני הולך עם חברים, אני חייב לנסע למקומות הקדושים...." השם ישמרנו, למקומות הקדושים נוסעים עם חברים? אי אפשר כן נופלים בעברות ירחם השם, תשים את הטלפון בצד.

"אבל אני משעמם, אין לי מה לעשות", - אה! בוא מתחיל לחיות, תקח משניות, תתחיל להתכונן, יום אחד הולכים לצאת מהעולם, נצטרך להחזיר את הנשמה להקב"ה, בוא נתכונן קצת, קצת אכל, משניות וגמרא.

אחים יקרים! אנחנו עומדים עכשו לפני החג הקדוש חג השבועות, לפני קבלת התורה, מי לא רוצה להיות טוב? כל אחד רוצה להיות טוב! ר' נתן אומר (לקוטי הלכות אורח חיים, נפילת אפים הלכה א ו ה) כל יום לפני אמירת פתחון אומרים: "שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך... צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו ונאבותינו חטאנו". כי רוצים להגיד להקב"ה: "רבנו של עולם מדבר כאן בך אדם טוב שרוצה לעשות תשובה, אני לא איזה עז פנים שאומר שאין כלום, אני רוצה להיות

איזה ספורים טוב לספר לילדים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אתם מדברים הרבה שיטפנו ספורי צדיקים לילדים, במיוחד ספורים שאפשר לחקות, אבל אני רוצה לדעת איפה אפשר למצא ספורים טובים בגון אלו לילדים. אולי אתם יכולים לעזור לי?

תשיבה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פ'רשת שמני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך

היום יש שפע של ספרי ספורים; יש ספורים יפים של צדיקים, כמו כן יש ספורים יפים מחכמינו זכרונם לברכה מכל המדרשים והגמרות איך התנאים והאמוראים הקדושים היו חיים. כך גם יש הקלטות יפות של ספורים שבהם מספרים מאד יפה ספורים מחכמינו הקדושים איך הם התנהגו; כשקוראים את זה ושומעים את זה מתעוררים מאד לעבודת השם.

רבנו אומר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רלה): "דע שספורי מעשיות מצדיקים, הינו ממה שארע להם, הוא דבר גדול מאד, ועל ידי זה נטהר מחשבתו", כי כששומעים ספור של צדיק איך הוא לא נבהל כשעבר עליו קשי, או המח מטהר מכל הדאגות והדמיונות וכו' וכו', מתחילים לחשב: 'יש בורא לעולם', מתחילים לראות שכל השאר הוא הכל, זה הפונה שהמח מתבהר. אבל רבנו אומר (שם) שצדיקים לדעת איך לספר את הספור; העקר צריכים לראות שיוציאו התחזקות מהספור, שגם אנחנו נעבד את השם כמו שהצדיקים נהגו.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רמח): "דע, שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד", מקבלים חשק חזק להיות יהודי כשר על ידי שרואים למה הצדיקים נכו בחייהם.

צריכים להזהר מאד מה נותנים לילדים לשמוע; לצערנו יש הרבה קלטות של ליצנות באצטלא דרבנן. זה נראה ספור חסידי וכו' אבל זה מלא בסם המות; כל כולו ליצנות מכל מנהג של צדיקים.

רואים שרבנו הקדוש צוה לילדיו (פסחים קיב): "אל תדורו בשכנציב", כי הם לצים גדולים ואתם תגורו אחריהם; רואים מכאן כמה חמורה הוא ליצנות ועד כמה אדם צריך להזהר איפה הוא גר, עם מי הוא מתגבד, ואיזה ספורים / שיעורים שומעים.

יעזר השם יתברך שנוכל לחנך את ילדינו ביראת שמים, שהם יגדלו יהודים כשרים, אמן.

...
(עצתו אמונה חלק ד' מכתב רצו)

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

מאת ראש הישיבה שליט"א

>>>

ואחד", ככה זה אצל כל אחד, האשה היא בחינת שכינה, אם האדם נזהר בשמירת עיניו הוא יכול להרגיש את השכינה.

בפית אסור להתנהג בחמרות, על זה צריך לדבר בשיחה נפרדת, אבל כעת כשעומדים לפני חג השבועות, צריך לבדק איפה אנחנו אוהזים, משה רבנו יורד עכשו מהר סיני, ואתה מצלם תמונות של הברקים, והרעמים, איך שהגויים בורחים, איך שההר מדבר.... הרי משה רבנו כאן, הקב"ה נמצא כאן!

את ההפך כל אחד מבין; אברכים בוכים לי: "אני לא יודע מה קרה לאשתי, יש לה טלפון ואין בביסות, אין ארוחות, אין כלום, אני מגיע הביתה והיא שקועה כל כך בטלפון, היא רק מסתפלת על זה ועל זה, ורק קונה את זה... - ומה אהף? - "אני יודע מה פן ומה לא!" - אתה יודע מה פן ומה לא? ! למה אתה חכם בעיניך? תשאיר את הבית שלך נקי, - "אני חייב טלפון בבית כי אני משעמם", אז תקח משניות, או תלך לטיל עם אשתך, ואם אתה כבר עושה את זה ביחד עם הטלפון זה לא שונה כלום, היא לא צריכה את הטלפון, היא לא צריכה את הקניות שלך, היא לא צריכה כלום, היא צריכה דבר אחד: בעל שיקשיב לה, בעל שיהיה 'כאן' בכמה שעות האלו שהיא כבר בבית, או יותר נכון בכמה הדקות האלו שהיא כבר בבית.

ראש הישיבה פנה לאחד החתנים ואמר לו: אתה שומע חתן? תן לי את זה בתור דמי שדכנות, אל תכניס הביתה שום כלי שאפשר לצפות בו דברים; מחוץ לבית, לך תשאול אם מתר לך, אבל לא בתוך הבית שלך, הבית הוא מקום נקי, מקום שמת, שבו אבא ואמא, בעל ואשה חיים בנעימות. הלצים אומרים: "מה היה לפני הסמרטפונים? הרי משיח גם אז לא הגיע..." אותו דבר אתה יכול לשאל: "מה עושים כזה עסק מהמתחלה הידועה? מה היה לפני זה?... הרי זה מכלה מטוב עד רע, זה לא נותן לחיות, הורג את כלם.

גם בלי טלפון צריך רחמי שמים, גם בלי מחשב צריך רחמי שמים, כשיוציאים מהבית צריך לבקש מהשם יתברך ליד המזונה: "רבנו של עולם עזר לי אני רוצה להיות יהודי כשר", זה הרי מתנה שקבלנו מרבנו, תפלה והתבודדות.

לפעמים שומעים בדרשה שדבר זה טוב

לעשות וזה לא טוב, ועכשו מה אעשה עם כל מה ששמעתי? רבנו נותן לנו 'כלים' תבקש מהקב"ה מעמקי לבך: "רבנו של עולם אני רוצה להיות יהודי", תבקש במלים פשוטות: "רבנו של עולם כל כך קשה לי, אני כל כך דבוק לטלפון, אני לא יכול להתנתק מזה".

בן אדם שהתרגל לצפות, זה התמכרות יותר קשה מסמים, זה מושך, והבן האדם בכלל לא כאן, הוא חייב לסים לצפות, והכל הרי רק דמיון, אין שום דבר במציאות, והוא מסתפל ומסתפל, ואין שחרית ואין מנחה ואין ערבית.

אל תכניס את זה הביתה! שמר על הילדים שלך! איזה סנון חזק כבר יכול להיות לך שהילדים שלך לא יוכלו לפרץ את זה? סנון יותר חזק ממי? ! ילדים באים אלי ובוכים שראו דברים בטלפון של האבא שלהם - עם הסנון הכי חזק שיש.

אם יש לך משרד בשביל העסק הרי טוב, אבל מה אתה רוצה מהבית שלך? אשתך מחכה לך, היא רוצה פשוט לשוחח אהך, אבל הטלפון יותר חשוב לך, ויותר מענין אותך.

איך אפשר לעשות על זה תשובה? אשתך נקרעת בשבילך, מבשלת, אופה, מכבסת, והיא פשוט מחכה שתסתפל עליה - "טוב, אני מסתפל עליך" - עכשו כבר עדיף שתתקח את הטלפון שלך אם אתה עושה את זה בתור טובה גדולה...

אל תכניס את זה הביתה! אני מוסר את נפשי לעשות שדוכים לבחורים, תלמידות מתחננות: "תן לי בחור טוב, אני רוצה בחור טוב", ואחרי החתונה הכל נגמר, הוא קבל טלפון לעסקים, והוא כבר ישן עם זה וקם עם זה.

הראש ישיבה מאוד בכה והתחנן: אתה עושה לי צער גדול! אני לא מוחל על זה! או שאצטרף להפסיק לעשות שדוכים, או לסגור את הישיבה, נשים בוכות שהן רוצות חיים, לא מדבר על חיי צדקות, מדבר על חיים פשוטים, שבועלי ידבר אתי יטיל אתי, אבל הוא לא כאן, הוא מסתפל בטלפון, מה אני יכול לענות לך?!

ומה עם הבן אדם עצמו? תשאיר את הילדים שלך, תשחט את הילדים שלך, תשאיר את אשתך בצד, שתבכה, אבל מה אתה בעצמך? ! מה עם הנשמה שלך? ! השם יעזר, מי שיהיה לו שכל יצית.

קול ברסלב

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים)
שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
845-351-9060 / 212-444-9169

שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040069 / אנגליה 03303502363 קנדה 438-320-9090
מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com

ארץ ישראל 0797040066 / אנגליה 03303502361 קנדה 4383008080
בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370